

Forholdet er imidlertid, som sagt, at man i mange Tilfælde skal løse to Billetter, naar man vil være økonomisk og spare. Jeg skal ikke sige mere herom; paa Finansloven kan der jo dog ikke gøres noget derved, kun mener jeg, at Administrationen maatte kunne forbedre, hvad der ikke fra først af er gjort saa godt, som det kunde være. Det fra først af gjorte Arbejde kan jo lide af Mangler, og jeg antager, at Aarsagen til, at der kom saa meget frem herom ved 1ste Behandling af Finansloven, var Ønsket om at faa saa mange af Manglerne afhjulpne som muligt. Jeg skal henstille disse Bemærkninger til Overvejelse af den højtærede Minister.

Der er nævnt i Betænkningen nogle Samraad mellem den højtærede Minister og Finansudvalget, f. Eks. om Postbudenes Uniformering og om Billetsalget, men dem skal jeg nu ikke dvæle ved, da de ere omtalte af andre. Der er blot et Par Punkter, som jeg skal omtale ganske kort. Der er saaledes Bevillingen til Fællesrepræsentationen, eller hvad den nu hedder. I Fjor, saa vidt jeg mindes, eller maaske det er for to Aar siden, blev der forlangt en lignende Bevilling til Fagforeningerne, og den blev man enig om ikke burde gives. Jeg vil imidlertid sige, at skal den gives til den ene Faktor, bør den ogsaa gives til den anden. Skønt Fagforeningerne maaske ere lidt mere politiske og mulig ville bruge Pengene mere i politisk Retning, kan det dog næppe nægtes, at Fællesrepræsentationen ogsaa har en Smule af det politiske fremme. Jeg tror ikke altid, det er Skuespillere, der udsendes. Der udsendes ogsaa politiske Agitatorer, som slaa vel meget paa politiske Strenge ved deres Foredrag. (*Berntsen*: Toldloven?). Det ærede Medlem for Assens siger Toldloven — ja, den kan ogsaa bruges som Agitationsnummer, og det sker for de Penge, Staten bevilger. Jeg henstiller til det ærede Finansudvalgs kyndige Overvejelse at faa denne Bevilling nedsat, og kan det ikke gaa paa anden Maade end ved at slette den tilsvarende Bevilling paa Landbrugsministeriets Budget, som jeg dog mener har noget større Værdi, anbefaler jeg at lade dem gaa begge to. Jeg tror ikke, det var nogen stor Ulykke. Jeg haaber, at Finansudvalgets Overvejelser maa føre til, at vi blive af med den Bevilling, som i en Del Aar har været givet til Fællesrepræsentationen, og som vistnok ikke andre have haft Fordel af end de, der ere sendte ud og have faaet Betaling for deres Foredrag. — Sidst kommer jeg til et Forslag, som for Resten det

ærede Medlem for Assens (*Berntsen*) giver mig Anledning til at omtale, nemlig det, der angaar Skytteforeningerne. Skønt det ærede Medlem og jeg ere enige paa mange Omraader, er der her noget, vi aldrig blive enige om. Vi have for nogle Aar siden taget en lille Bataille derom, og jeg kan fremdeles ikke opdage de velsignede Frugter, som skulle følge af Skytteforeningerne. Jeg ved saa godt, at der er faldet en Frugt paa det ærede Medlems Bryst, men den Slags Frugter kunne vi andre ikke godt vente at faa. (*Berntsen*: Det kan komme, De skal blot vente!) Ja, Taalmodighed er en rar Dyd, men man kan dog gaa saa længe og øve sig i den, at man til sidst mister den, og jeg er af den Formening, at hvis vi skulle yde Bevillinger til Skyttesagen i Haab om, at der skulde falde saadanne Frugter af, vil det kun medføre Skuffelser for os. Jeg haaber derfor, at Finansudvalget vil fastholde den Stilling, det allerede har indtaget, nemlig ikke at bevilge mere til denne Sag end allerede er sket. Der er jo et Mindretal, der ønsker Bevillingen forøget, og dette Mindretal vil nok arbejde for at faa Bevillingen gennemført, men, som sagt, jeg haaber, at Finansudvalget ikke vil følge det ærede Medlem for Assens og de Herrer, der nære det samme Ønske. Jeg tænker, at de Herrer efterhaanden have gjort den Opdagelse, at vore Skytteforeninger, selv om man stiller sig meget velvillig over for dem, ikke ere saa stort et Gode for Befolkningen, som det ofte fremhæves. Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg har hørt fra mange Egne, at Folk ere af denne Mening. Til at begynde med antog de, at det vilde være en Fordel for de unge Mennesker at træde ind i Skytteforeningerne, idet det skulde være en god Forberedelse til Militærtjenesten. Nu har man imidlertid gjort den Opdagelse, at Skytteforeningerne i denne Henseende ere aldeles betydningsløse. Jeg har selv personlig gjort den Opdagelse, at de ikke hjælpe det mindste i saa Henseende. Jeg stod dog som et meget dygtigt og godt Medlem, ja, et af de bedste i en Skytteforening, men da jeg kom ind i Tjenesten, vidste jeg ikke bedre Besked end de andre, der ikke havde haft med Skytteforeningerne at gøre — vi vare lige vidt alle sammen. Nej, lad os være enige om, at det kan være en meget nyttig og fornøjelig Adspredelse for de unge Mennesker. Ganske vist kan den være til Gene for adskillige Husbønder, det har jeg hørt mange Gange, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg mener, at selv om det